

вай Господи защо твоятъ рабъ слыша.
 Като исполнилъ Самвилъ това. тогасъ
 м8 ѿкрылъ Богъ, чи е намислилъ да
 накажи Йлиината домъ, защото ни тѣ
 трудилъ да исправи събити си дѣца,
 каквото подобало на единогъ Отца, ка-
 то знайлъ тѣхните развратенъ жи-
 вотъ. На оутрината попыталъ Йлий
 Самвила: каквом8 е говорилъ Господь;
 Ала той го било стрѣхъ, и ни ѿкрылъ да
 м8 кажи. Ала Йлий м8 рекалъ: не ще
 та помилва Богъ ако оутайшъ ты нѣ-
 шо ѿ мене. Тогиба м8 рассказалъ Са-
 мвилъ съично безъ да скриви нѣщо. Йлий
 на това ѿзвѣшалъ: Той е Господь, как-
 въто ще, това и стрѣва. Напоконъ на-
 скорѣ, ѿшиле Ісраилътѣнити сасъ вой-
 скѣ срѣщу Филистимленити, дѣто та-
 мъ били должни да идатъ и синовете
 Йлиини, и да носатъ Ковчегатъ на
 Завѣтатъ сасъ събѣ си. А престарѣлѣ-
 атъ Йлий сѣдѣлъ, предъ братата, и
 ѿжидалъ сасъ голѣмо нетерпѣнїе да сѧ
 извѣсти заради оутѣхатъ на войската.
 Между това пришеле єдинъ вѣст-
 никъ и казалъ, чи Ісраилътѣнити сѧ
 побѣдили - и двамата синове нѣгъвъ

с. Г.
с. віді

с. Г.

с. Е.

с. Е.
с. 51.

с. Й.

ГЛ. А.
с. А.

с. А. Г.

с. Г.

с. 51.